

partnernes side. Det, der er tale om, er, at man som interesseret har kunnet indlevere en idénote, og det har betydet, at vi samlet set har haft op til 100 ideer at vælge imellem. Disse ideer er blevet gennemgået af det konsulentfirma, som ved åbent udbud har vundet den her opgave, nemlig Carl Bro, som ud af de 100 har identificeret 20 projekter, som der efterfølgende er blevet arbejdet videre med.

Jeg vil gerne understrege, at den proces, der har været her, ikke adskiller sig fra de processer, som vi normalt arbejder med, ej heller fra de processer, som andre organisationer arbejder med. Lad mig bare referere til, hvordan f.eks. en organisation som Operation Dagsværk arbejder, hvor man også beder om forslag til projekter, der eventuelt skal opnå støtte, når man når til at skulle vælge det konkrete projekt.

Et andet eksempel er Børnenes Ulandskalendar, hvor man også indhenter projektforslag bredt, hvorefter man screener projekterne og efter en udvælgelsesproces når frem til, hvilket konkret projekt der skal nyde støtte.

Pia Olsen (SF):

Regeringen har jo bl.a. valgt at gå til valg på mest mulig bistand for pengene, et udsagn, som jeg varmt kan støtte. Når vi nu kigger på det her projektoplæg, hvor man vælger at betale 7 mio. kr. til et konsulentfirma for at udarbejde og vurdere de her ansøgninger, mens man i sidste ende bruger 11 mio. kr. på de konkrete projekter i udviklingslandene, så vil jeg gerne sætte et stort spørgsmålstegn ved, om man i virkeligheden får mest bistand for pengene. Jeg vil gerne have, at ministeren forholder sig til det.

Kl. 14.45

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jamen jeg vil til enhver tid understrege, at vi fra regeringens side naturligvis arbejder frem imod at sikre mest mulig bistand for de skatteydermidler, som vi bruger. Danmark kåres jo i øvrigt gang på gang internationalt som det land, som har den højeste kvalitet, når det drejer sig om udviklingsbistand. Vi ligger også i toppen, når det drejer sig om kvantiteten.

Jeg synes faktisk, at en bredere skare af danskere bør have en større indsigt i, hvad dansk udviklingsbistand egentlig drejer sig om, og lige præcis også indsigt i de dilemmaer, som dansk udviklingsbistand er nødt til at forholde sig til. Det gælder både de forskellige ngo'er, som ar-

bejder med udviklingspolitik, og frem for alt os som politikere, at vi dagligt bliver nødt til politisk at forholde os til, hvor vi vil hjælpe, og hvor vi ikke vil hjælpe. Altså, med andre ord: De dilemmaer, som er dagligdag for os, der beskæftiger os med udviklingspolitik, ser jeg gerne at danskerne, en bredere skare af danskere, får mulighed for at få større indsigt i, end det er tilfældet nu.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Fru Pia Olsen, sidste spørgsmål.

Pia Olsen (SF):

Jamen der er jo egentlig ikke brug for at styrke befolkningens forståelse for udviklingsbistanden. Der er allerede i dag et flertal i den danske befolkning, der mener, at regeringen har skåret alt for dybt. Men lad nu det være.

Men når man nu kigger på, at de vælger at bruge 7 mio. kr. på forundersøgelser osv., kunne man så ikke logisk set forestille sig, at det kunne være en god idé i den sidste ende at bruge lidt mere end 11 mio. kr. på projekterne? Ville det ikke være en god idé at sige: Vi tager dem alle 20 med, så er vi oppe på at bruge 40-45 mio. kr.? Står det ikke i bedre relation til, at man har valgt at bruge 7 mio. kr. på konsulentbistand undervejs?

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jeg vil bare sige, at jeg er helt uenig med fru Pia Olsen i, at der ikke er brug for nytænkning, når det drejer sig om formidling af, hvad dansk udviklingsbistand handler om. Tag nu f.eks. danskernes kendskab til FN's 2015-mål. Der ved vi fra forskellige målinger, at det fortsat desværre er under halvdelen af danskerne, som har kendskab til 2015-målene, altså de mål, som alle, der beskæftiger sig med udviklingspolitik, har arbejdet målrettet med siden 2000.

Så jeg synes faktisk, at vi har en forpligtelse til i fællesskab at tænke nyt, når det drejer sig om formidling af de mange gode resultater, som dansk udviklingsbistand jo rent faktisk bidrager til. Vi bidrager jo til at gøre en forskel derude. Vi bidrager til at gøre en forskel for rigtige mennesker. Ofte er det jo et spørgsmål om liv og død ude i de lande, hvor vi samarbejder, og det synes jeg faktisk er en så god fortælling, at jeg synes, at der er flere danskere, der bør få mulighed for at få indsigt i, hvordan det egentlig er, vi arbejder, og frem for alt også få mulighed for at få kend-